

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vestre Landsret (Taani) 19. detsembril 2014 – Masco Denmark ApS ja Damixa ApS versus Skatteministeriet

(Kohtuasi C-593/14)

(2015/C 073/23)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Masco Denmark ApS ja Damixa ApS

Vastustaja: Skatteministeriet

Eelotsuse küsimus

Kas EÜ artikliga 43 koostoimes EÜ artikliga 48 (nüüd ELTL artikkel 49 koostoimes ELTL artikliga 54) on vastuolus see, kui liikmesriik ei näe ette residentidest emaettevõtja intressitulu maksuvabastust, kui samasse kontserni kuuluva äriühingu teises liikmesriigis asuval tütarettevõtjal ei ole lubatud vastava intressikulu ulatuses maksu maha arvata (nagu põhikohtuasjas) selle riigi õigusnormide kohaselt, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamist, samas kui liikmesriik näeb ette residentidest äriühingu intressitulu maksuvabastuse juhul, kui samasse kontserni kuuluval tütarettevõtjal ei ole selles liikmesriigis lubatud intressikulu ulatuses maksu maha arvata (nagu põhikohtuasjas) vastavate liikmesriigi õigusnormide tõttu, mis piiravad alakapitaliseerimise korral intressikulu mahaarvamist?

22. detsembril 2014 esitatud hagi – Saksamaa Liitvabariik versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-600/14)

(2015/C 073/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 24. juuni 2014. aasta otsus 2014/699/EL osas, milles see puudutab rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni (COTIF-konventsiooni põhiosa) artikli 12 ning konventsiooni lisa B (kaupade rahvusvahelise raudteeveo lepingu ühtsed eeskirjad – CIM), lisa D (vagunite kasutamist rahvusvahelises raudteeliikluses käsitlevate lepingute ühtsed eeskirjad – CUV) ja lisa E (infrastruktuuri kasutamist rahvusvahelises raudteeliikluses käsitleva lepingu ühtsed eeskirjad – CUI) muutmist (otsuse artikkel 1 koostoimes lisa nr 3 punktidega 4 [osas, milles see puudutab COTIF-konventsiooni põhiosa artiklit 12], 5, 7 ja 12), ning

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Saksamaa valitsuse hinnangul ei tulene ELTL artiklist 91 ja artikli 218 lõikest 9 liidule pädevust ühise seisukoha andmiseks kõigi sätete suhtes, mis puudutasid OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu nõustamist ja otsuse tegemist. Saksamaa valitsus järeltab sellest, et nõukogu rikkus ELL artikli 5 lõike 2 esimesest lausest tulenevat pädevuse andmise põhimõtet.
2. Lisaks leiab Saksamaa valitsus, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud, kuna otsusest ei ilmne piisavalt selgelt, miks liidul on pädevus ühise seisukoha andmiseks kõigi nende sätete puhul, mis puudutasid OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu nõustamist ja otsuse tegemist.
3. Lisaks rikkus nõukogu lojaalse koostöö põhimõtet koostoimes tõhusa kohtuliku kaitse põhimõttega, kuna nõukogu andis vaidlustatud akti vaid üks päev enne OTIF-i revisjonikomisjoni 25. istungjärgu algust. Seetõttu võttis nõukogu Saksamaa Liitvabariigilt igasuguse võimaluse õigeaegselt pöörduda Euroopa Kohtusse, selleks et taotleda (esialgselt) kohtulikku kaitset vaidlustatud otsuse eest.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Retten i Glostrup (Taani) 23. detsembril 2014 – Anklagemyndigheden versus Canal Digital Danmark A/S

(Kohtuasi C-611/14)

(2015/C 073/25)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Retten i Glostrup

Põhikohtuasja pooled

Süüdistaja: Anklagemyndigheden

Süüdistatav: Canal Digital Danmark A/S

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ (¹), mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul jne (ebaausate kaubandustavade direktiiv) tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik kord, nagu see, mis on sätestatud Taani Markedsføringsloveni § -s 3, mis keelab eksitavad kaubandustavad muu hulgas seoses ostukutsega, kuid mis ei § -s 3 ega ka mujal selles õigusaktis ei viita piirangutele, mis tulenevad direktiivi artikli 7 lõikest 1, mille kohaselt tuleb arvestada seda, kas kaubandustava jätab välja olulise teabe, mida keskmine tarbija konkreetses olukorras vajab teadliku tehinguotsuse tegemiseks, ja artikli 7 lõikest 3, mille kohaselt tuleb arvesse võtta asjaolu, et kasutatav kommunikatsioonivahend seab ajalisi või ruumilisi piiranguid?